

ĎÁBLÍK

Elektronický měsíčník pro členy a přátele spolku Calla • Číslo 132 • Vychází 15. června 2014

Milí čtenáři,

tak nejdřív to hlavní: vrátila se! Mám samozřejmě na mysli volavku stříbřitou, která už několik let lovívá vřdycky v letní sezoně (letos od sklonku května) u českobudějovického Jiráskova jezu. Přebývá v PR Vrbenské rybníky a zatím chybějí ověřené informace, zda jde o jednotlivce, nebo o pár (volavka stříbřitá je silně ohrožený druh). Po splavňovacích úpravách Vltavy pod jezem – včetně nedávného odbagrování štěrkopískové náplavy z loňských povodní – jsme byli zvědaví, jestli vodní ptáci udrží tohle místo jako svou lovnou lokalitu. Zatím to vypadá dobře, skoro každý den sledujeme, jak přes panelákové sídliště míří od rybníků na řeku do centra taky volavky popelavé, nepočítaje v to další, již drobné ptactvo, které k ráchání se v umělých peřejích pod jezem přilétává ze Stromovky. Takže zbývá už jen otázka, zda likvidace přirozeně vzniklého ostrova bude vyvážena možností udělat si na hodku a půl rodinný výlet lodí na Hlubokou za bratru čtyři stovky (vzdálenost 9 km, čili rychlost plavby se blíží rychlé chůzi...). Ale o tomhle už jsme kdysi psali; teď ovšem můžeme navíc hádat, zda a nakolik bude volavčí aj. migrace ke středu města ovlivněna zvýšenou intenzitou dopravního ruchu, až např. bude vybudována silniční spojnice sídlišť Vltava a Máj přes bývalé vojenské cvičiště.

Je ostatně zábavné sledovat vývoj celé kauzy: dokud na jedné straně stály pouze zájmy ochrany přírody (jde tu o PR Vrbenské rybníky), zdálo se, že stavbaře nikdo nezastaví. Ale ejhle, teď nastala změna: jelikož nejlivnější sortou v tomto ohledu jsou developeři, zádrhel vznikl, když se zkřížily jejich zájmy. Nad brzkou realizací dotčené silnice se smráká, poněvadž proti se postavili jak ti, kteří v dané lokalitě chtějí „bytové domy s komerčními prostory“, tak ti, kteří by rádi na témže místě domy parkovací. Jeden by řekl, že silnici potřebují oba projekty, jenže potíže je v tom, že pro oba developerské záměry je potřeba maximálně dvouproudovka, zatímco magistrát stále udržuje tuhle zamýšlenou komunikaci papírově jako čtyřproudovou součást Západního polookruhu (tedy dálničního přivaděče). Protřelí radní jsou samozřejmě schopni dvouproudovku slíbit na veřejném projednávání, ale všichni víme, že původní megaplány si pořád nechávají v šuplíku. Přesně stejná situace vznikla i jinde na obvodu jihočeské metropole: u Litvínovic, Hlinska, Vráta, Srubce; odpískána byla Jižní spojka, ale nynější skepsi se nelze divit – zejména poté, co si náměstkyně primátora nedávno otevřeně řekla o nominaci na Zelenou perlu: „Tam kde nikdo nežije, nejsou silnice potřeba.“ Situace ve sféře jihočeských dopravních projektů je prostě stále komplikovanější, než se na první (i druhý atd.) pohled zdá; v těchto dnech často zmiňovaný Noam Chomsky o takových příležitostech říkává, že je na samotných nespokojených občanech, aby se stali vzpurným stádem, které odmítne demokracii jen pro diváky. Pěkné léto a díky za dosavadní přízeň našemu Ďáblíku.

Tomáš Malina

V OBSAHU TAKÉ NAJDETE

Modrá, nikoliv zelená Šumava	str. 2-6
Bude se v Bystřici nad Pernštejnem vyrábět jaderné palivo?	str. 11-12
Zelená perla roku 2013	str. 16-18
Pozvánky na akce	str. 19-24

Modrá, nikoli zelená Šumava

„Ministerstvo životního prostředí... schválilo... Plán péče, který na dlouhá desetiletí až staletí poškodí šumavskou přírodu, ohrozí výskyt a život chráněných a ohrožených druhů, ohrozí vodohospodářskou funkci šumavské přírody a krajiny, nevratně poškodí tradiční krajinný ráz Šumavy a který nerespektuje kulturní odkaz šumavských předků.“

Ta věta nepochází z tiskové zprávy Stínové vědecké rady NP Šumava, i když by se to leckomu mohlo zdát. Vynechal jsem z ní totiž konstatování „proti vůli šumavské samosprávy“. Citoval jsem z tzv. Charty Šumavy, kterou sepsali příznivci odvolaného ředitele Jiřího Máneka. Očekávatelnými mluvčími tohoto „otevřeného společenství lidí“ se stali exředitel NP Jan Stráský, starosta Modravy Antonín Schubert a člen rady NP Ladislav Havel.

Signatáři šumavské charty se sešli na demonstraci v Horní Plané, kterou svolal senátor Jan Veleba, novopečený předseda Zemanovců. Mohl si však na místě samém připadat poněkud stísněně, takřka v modrém obklíčení. Příležitost zahorlit si pro „zelenou Šumavu“ si nenechali ujít všichni jihočeští zákonodárci ODS, tedy Tomáš Jirsa, Pavel Eybert a Jan Zahradník.

"Jsme odhodlaní pokračovat v protestech do té doby, než ministr Brabec bude mít pravdivé informace, jaká situace na Šumavě panuje. Možností je mnoho - vznikla Charta Šumavy, ze které bude celorepubliková petiční akce, a mohou pokračovat i občanské nepokoje, jako je třeba

blokáda, což je samozřejmě krajní možnost. My jsme se ale z fungování občanské společnosti od pana prezidenta Václava Havla mnohému naučili. Stav klidu, kdy jsme na Šumavě debatovali, ten pomínl," prohlásil na demonstraci podle Idnes.cz starosta Horní Plané Jiří Hůlka.

A šumavský pozemkový magnát František Talián dodal lapidárně: „Foukne vítr, dříví napadne kůrovec a jediné podnikání tady bude to těžařské. A i já, který zaměstnávám desítky lidí a mám tu několik hotelů a penzionů, to tady budu moci zavřít.“ Kámen by se ustrnul a tesat do něj by se to mělo.

Osobně si nejsem jist, jak se přítomným modrokabátníkům líbil odkaz na Václava Havla a zda jejich názor na občanské blokády je stále dlouhodobě konzistentní. Každopádně bych jim rád popřál, pokud se k tomuto krajnímu kroku rozhodnou, klidný průběh blokády bez policejního zásahu. Přemýšlím však také o tom, co přesně chtějí „šumavští chartisté“ blokovat. Bezzásahovost se totiž (na rozdíl od kácení) blokuje poněkud obtížně.

Jiří Řehounek

Bývalí ředitelé Mánek a Stráský, kteří porušovali zákony, školili o NP Šumava zákonodárce

Bývalý ředitel NP Šumava Jiří Mánek (donedávna ODS) a jeho předchůdce Jan Stráský, kteří ve funkci opakovaně porušovali zákony, jihočeský senátor Pavel Eybert (ODS) a poslanec Jan Zahradník (ODS), starosta Modravy Antonín Schubert a další lidé stojící za likvidačním návrhem senátního zákona o NP Šumava uspořádali 28. května v Poslanecké sněmovně celodenní seminář o šumavském zákonu. Hosty,

kteří by ukázali NP Šumava v jiném světle, nepozvali. Stať jim dělal jen náměstek MŽP Vladimír Dolejský, jehož význam ocenili zařazením až na samý konec programu.

Je absurdní, že poslance a senátory, jejichž úkolem je přijímat kvalitní zákony, školili bývalí ředitelé Jan Stráský a Jiří Mánek, kteří jako vysocí státní úředníci zákony soustavně a dlouhodobě porušovali, a to např. nezákonným kácením v nejcennějších částech Šumavy či používáním jedovatých pesticidů. Jan Stráský, oceněný za devastaci národního parku Ropákem roku, proslul výrokem: „Zákon je dodržován tím, že bude neustále porušován, ale jeho porušování bude kryto jím umožněnými výjimkami.“

Jiří Mánek se zase proslavil tím, že se proti dodržování zákona bránil dokonce žalobou podanou na své šéfy na MŽP. Sérii selhání ve vedení NP, pro něž měl být odvolán už dávno – kromě porušování zákonů např. za snahu národní park zrušit v plánu péče převedením do nižšího stupně mezinárodní kategorie, odčerpávání peněz na zbytečné projekty zadávané firmám spojeným s kmotry z Hluboké, spory s vědeckou obcí, přerušování spolupráce se sousedním NP v Bavorsku aj. – ukončil až před měsícem jeho odvoláním ministr Brabec. Jiří Mánek však přesto stále vystupuje na veřejnosti a nyní dokonce před poslanci jako expert.

Cílem jednostranně zaměřeného semináře je bezesporu snaha získat podporu poslanců pro senátní zákon o NP Šumava, který organizátoři semináře prosazují a jenž prošel Senátem v prvním čtení. Návrh senátorů Jirsy a Eyberta otevírá národní park developerům, dřevorubcům a lovcům. Hnutí DUHA v analýze sporných paragrafů zákona ukázalo, jeho přijetí by ve skutečnosti vedlo k likvidaci národního parku. Unikátní šumavská příroda by byla podle návrhu senátora Tomáše Jirsy (ODS) v řadě aspektů méně chráněná než příroda mimo národní park.

Návrh otevírá téměř dvě třetiny národního parku výstavbě. Navíc rozvoj obcí má mít v NP podle senátorů stejnou prioritu jako ochrana přírody. Mezi hlavní problémy patří tyto návrhy senátorů:

- zákon až na dvou třetinách národního parku umožňuje další výstavbu včetně developerských projektů (§ 1, §6 odst. 4);
- zákon vůbec nezajišťuje, že v parku bude jakékoli místo pro divokou přírodu – tedy účel, kvůli kterému se národní parky zřizují (§ 4);
- zákon vyvádí pozemky z majetku státu (§ 11);
- zákon změnou hranic třetí zóny vychází vstříc spekulantům s pozemky (příloha č. 4);
- péče o lesy v národním parku by neměla podléhat zákonu o ochraně přírody, ale pouze zákonu o lesích, takže by byly dokonce méně chráněné než komerční lesy, kde platí zákony oba (§ 8 odst. 2);
- zákon nařizuje správě, aby umožnila lov zvěře v národním parku, a to úplně všude kromě intravilánů obcí (§ 8 odst. 4).

Senátoři chtějí také podpořit developerský projekt na Hraničnicku, v jednom z nejcennějších částí parku, kde žijí vzácní tetřevi. Především by se však podle senátorů měla většina lesů v národním parku napříště řídit přednostně pravidly lesního zákona, který platí pro komerční lesy. V národním parku senátoři nechtějí vůbec žádnou divočinu - také v prvních zónách nařizují „chov zvěře, který cíleně zvyšuje chovnou kvalitu zvěře a upravuje stavy zvěře na optimální stav“, a umožňují „časově a prostorově omezené přímé zásahy člověka“ za nejasných podmínek. V minulosti bylo tímto způsobem ospravedlňováno i velkoplošné kácení.

Podporu obcí si chtějí senátoři zajistit také paragrafem, podle kterého mají bohaté obce v parku dostávat "od státu finanční náhradu za ztížení péče o všestranný rozvoj jejich území a ztížení péče o potřeby jejich občanů". Do Národního parku Šumava

přítom přijíždí ročně téměř dva miliony návštěvníků, díky nimž mají obce dvojnásobné příjmy a podstatně nižší nezaměstnanost než obce za hranicí národního parku.

Jaromír Bláha, expert na ochranu lesů z Hnutí DUHA, řekl: „Poté, co byl za řadu zcela nepřijatelných kroků ve vedení národního parku Jiří Mánek konečně po zásluze odvolán, vyvolali jihočeští politici spojení s kmotry z Hluboké, velkými investory a pozemkovými spekulanty hysterii, aby Mánkova selhání obhájili a dokonce jej snad vrátili do funkce. Ani v Kocourkově by se za takové chování nestyděli.“

„Na dnešním semináři ve sněmovně pod hlavičkou ODS vystupují lidé spojení s likvidačním senátním návrhem zákona o Šumavě, který hájí zájmy jen několika regionálních politiků a podnikatelských skupin. Umožňuje výstavbu na dvou třetinách území národního parku, nezajišťuje podmínky pro ochranu divoké přírody, vychází vstříc pozemkovým spekulacím a umožňuje volný lov zvěře všude mimo obce. Podle takového bizarního zákona by byla vzácná šumavská příroda chráněna méně než příroda mimo národní park. Návrh zákona od kmotrů z Hluboké nad Vltavou je očividně napsaný pro spekulanty s pozemky a papalášské lovce, kteří si chtějí přijet do parku zastřílet.“

Tiskovou zprávu Hnutí DUHA upravil Edvard Sequens

Senátoři výboru pro životní prostředí se vysmáli občanům

Senátní výbor pro regionální rozvoj a životní prostředí 11. června odpoledne jednohlasně podpořil návrh zákona o Šumavě senátorů Pavla Eyberta, Tomáše Jirsy (oba ODS) a dalších, jehož přijetí by vedlo k likvidaci národního parku. Nezviklalo je v tom ani oficiální předání petice Za dobrý zákon o NP Šumava s 25 555 podpisy, ani předání výzvy všem senátorům členem petičního výboru, hercem Petrem Vackem ([dopis ke stažení](#)), ani argumenty členů petičního výboru, ekologů a vědců vyslovené na jednání výboru. Výbor přijal jen kosmetické úpravy návrhu zákona a doporučil jej pro hlasování ve druhém čtení.

Petiční výbor byl přítom minulý týden při oficiálním předání petice ujistěn senátory J. Jermářem (předsedou petičního výboru) a M. Krejčou (předsedou evropského výboru), že podání petice s 25 555 podpisy je závažným vyjádřením vůle občanů, takže by ji měl Senát řádnou procedurou projednat dříve, než bude rozhodovat o vlastním zákonu. Zástupci petičního výboru upozornili, že projednání petice občanů až poté, co by senátoři zákon odhlasovali, by nedávalo smysl. Včera se ale na výboru dozvěděli, že zpravodajem petice se stal zcela protismyslně tentýž Pavel Eybert, který předkládá a aktivně prosazuje sporný zákon a jenž na žádost o přednostní projednání petice nereagoval.

Senátoři z výboru pro životní prostředí ponechali přítomným kritikům návrhu zákona jen krátký prostor k několika příspěvkům v obecné rozpravě, věcné námítky k jeho paragrafům odmítli vyslechnout. Profesoru Pavlu Kindlmannovi z Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy a Akademie věd ČR dokonce odmítli „z nedostatku času“ udělit slovo.

Tiskovou zprávu Hnutí DUHA upravil Edvard Sequens

Fixlující obři na Šumavě ještě nevyhynuli

(zcela volně dle pohádky Jana Wericha)

Právě jejich nadměrnost činila z obrů stvoření nelidská. Všimli si jednou, že jejich stíny je ještě prodlužují, pokud zaujmou vhodné postavení na slunci. Začali si tedy hrát hru “na většího”, při níž šlo o to, komu jeho stín padne dál do kraje. Jeden z nich ale začal fixlovat a podfukem dokázal, že se jeho stín doplazil nejdál. Při každé hře fixlovalo čím dál víc obrů, až nakonec fixlovali všichni. Pak se mezi sebou pohádali a porvali, mrak zaclonil slunce, strhla se obrovská bouře, která obry zahubila a celá Šumava se zahalila do temnoty. Až za sedm dní slunce zase vysvitlo a posvítilo na zkázu, kterou tu obři zanechali. Celých dvě stě let trvalo, než se šumavská krajina vzpamatovala a mohla se zase vrátit k normálnímu životu. Poučení z pohádky je očividné – hra “na většího” je škodlivá a hloupá.

Jako v idylické rozprávce si mohl připadat důvěřivý posluchač diskuse, svolané hejtmanem Jiřím Zimolou na krajský úřad 21. května, kterou zahájil nahrávkou pohádky z Fimfára Jana Wericha “Jak na Šumavě obři vyhynuli”. Hejtman Zimola chtěl prý tímto pohádkovým podobenstvím připomenout, že spory o Šumavě krajíně ani lidem nesvědčí a zároveň zřejmě prezentovat svou nestrannost. To se mu ale ztěžilo mohlo podařit, když na diskusi pozval tři zastánce razantního ekonomického využívání i těch nejvíce chráněných částí Šumavy - senátora Pavla Eyberta, bývalého ředitele šumavského národního parku Jiřího Mánka a modravského starostu Antonína Schuberta, zatímco z opačného tábora ochránců přírody pouze dva - nového ředitele ŠUNAP Pavla Hubeného a Jaromíra Bláhu z Hnutí Duha.

Jan Werich se ve své pohádce mýlil. Všichni šumavští nepoctiví obři zřejmě nevyhynuli a čas od času se na Šumavu vracejí, aby tam páchali nedobrotu. Hru “na většího” hrajou dál. Někteří z nich už ani na Šumavě nežijí, v jejich režii tam fixlují někteří místní lidičkové, snad v očekávání nějakých výhod, které jim z holportu s obry vyplynou. Jak si jinak vysvětlit mlžení starosty Modravý Antonína Schuberta, který v diskusi na krajském úřadě ubezpečoval přítomné novináře: “My se už dlouho marně snažíme otevřít jen jednu jedinou stezku národním parkem... nejde nám o lanovky, nejde o sjezdovky, jde nám o tu jednu cestu” ...

Jeho vyjádření při jiných příležitostech, zaznamenaná na internetu, ovšem toto tvrzení vyvracejí. Nelze zde citovat všechna, za vše snad hovoří jeho (pro odbornou veřejnost šokující) návrh, jednoduše změnit část první zóny národního parku v zónu třetí tak, aby byla výstavba lyžařského areálu na Hraničnicku z hlediska paragrafů zákona “průchozí”(!). Modravský starosta se také výrazně angažoval ve skupině osob, která prostřednictvím jihočeských senátorů Jirsy a Eyberta předložila ve sněmovně návrh zákona o Národním parku Šumava, v němž by se zhruba ze dvou třetin jeho rozlohy otevřela cesta developerským projektům, včetně onoho lyžařského areálu na Hraničnicku. Tak nevím – fixluje pan starosta, nebo nefixluje, když pokaždé tvrdí něco jiného?

Na veřejném projednávání vlivů na životní prostředí regulačního plánu propojení lanovkou z Klápy na Hraničnick, které se konalo o dva dny dříve, 19. května v Horní Plané, srdceryvně popisovali tři přítomní šumavští starostové – z Horní Plané, Nové Pece a Kvildy, jak se šumavské obce zcela vylidní, pokud nebude záměr lanovky realizován.

Veřejné projednání v Horní Plané se jaksí vymklo z vedení ministerstvu životního prostředí a stalo se z něj z větší části extempore emotivních výlevů hornoplánského starosty Hůlky na již

ohrané téma, jak šumavské obce strádají chudobou a jak je ochrana přírody ničící. Stejně nářky se opakují za posledních dvacet let pokaždé, kdy jde jisté mocenské "obří" skupině o to prosadit ve hře "na většího" nějaký záměr, jímž má být ukrojena další část přírodního charakteru Šumavy a zastavěna, zabetonována, zaneřáděna civilizačnímu tlaky tzv. tvrdé turistiky.

Vysokou nezaměstnanost v šumavských obcích, jejichž příčin je celá řada, nikdo nezpochybňuje. Nejen ta se ale promítá do odlivu zde trvale žijících obyvatel. Pohlédněme např. na statistiky, které zaznamenaly i úbytek obyvatel větších měst, např. Českých Budějovic. Jako důvod uvádějí kromě jiného vysoké ceny předražených bytů a dalších nemovitostí v krajském městě, které motivují zejména mladé rodiny k návratu na venkov. Nebude to také jedním z důvodů úbytku obyvatel i na Šumavě, kde jsou stavební parcely a domy finančně dostupné jen velmi dobře situovaným "Pražákům"? Starostům by přitom mohlo být v zájmu "jejich" obcí jedno, zda ubývají trvale hlášení a přibývají "chalupáři". Daňová výtěžnost pro obce je z rekreačních objektů dokonce mnohem vyšší. Jenže od počtu stálých obyvatel se odvíjí výše starostova platu.....

Průběh veřejného projednání EIA vykazoval i tragikomické momenty, když např. vedoucí pracovnice ministerstva životního prostředí ing. Honová vysvětlila nepřítomnost tlumočnicka při posuzování záměru z hlediska přeshraničních vlivů tím, že je u porodu manželky. Nebo když nechala svého asistenta - nezkušeného moderátora - aby se ztrapnil, neboť se mu jednání vymklo z rukou. Celé to pak vzbuzovalo pocit, zda to nebyl úmysl, aby jednání neřídilo ministerstvo, ale přítomní starostové. Ti se opakovaně dostávali ke slovu, čímž se co nejvíce omezil prostor pro námitky odpůrců záměru. Obecenstvo si místy vyslechlo i opravdové "perly", to když např. hornoplánský starosta Jiří Hůlka označil přísnou ochranu ohrožených živočichů za přehnanou a prohlásil doslova: "Nejsem si jist, zdali naši předkové, kteří tu žili od roku 1730, někdy nesnědli nějakého datlíka tříprstýho" ... anebo: " On asi ten tetřev zaručeně pozná, kde je státní hranice, když si myslíte, že se na rakouský straně kopce nevyskytuje ..."

Korunu všemu pak nasadila vedoucí oddělení územního plánování krajského úřadu Daniela Řežábková, která si zřejmě ani nepřčetla dokumentaci EIA, neboť tvrdila, že součástí uvažované lanovky by byla jen evakuační trať pro případ nějaké nehody. Vstup lyžařů do okolní přísně chráněné zóny bude prý účinně zamezen informačními tabulemi (!). Ve skutečnosti by se jednalo o odjezdový lyžařský svah na české straně Hraničnicku (tedy v první, přísně chráněné zóně národního parku), s parametry běžné, uměle zasněžované sjezdovky, která by sloužila v sezóně plánované přepravní kapacitě 1540 až 2700 osob za hodinu k odjezdu z areálu.

Investor uvažovaného záměru není dosud oznámen, je však veřejným tajemstvím, že velký zájem o realizaci záměru na české straně má provozovatel obřího lyžařského areálu Hochficht na jižních svazích Hraničnicku a Smrčiny. Hovoří se i o jakémsi česko-rakouském podnikatelském sdružení Wintersport. A jsme zase u těch "obřů"! Vzpomeňme také, že předkladatelem záměru je sice Jihočeský kraj, vypracování návrhu ale zadal už bývalý hejtman Zahradník projekčnímu atelieru, který se autorsky podílel na dalších "obřích" projektech v kraji. Jejich častým zadavatelem byla také mocenská skupina s neoficiálním centrem kdesi na Hluboké, která je v hrách "na většího" velmi úspěšná.

Ač tedy modravský starosta v diskusi, svolané hejtmanem Zimolou, strašil přítomné novináře, že se na základě "úspěšné ochrany Šumavy" můžeme dočkat jen její smrti, ač jim bývalý ředitel národního parku Jiří Mánek sdělil, že se snažil na Šumavě vytvořit přívětivé prostředí, neboť "lidé se chtějí v přírodě bavit" - a přitom nepřiznal, že byl odvolán ze svého postu pro opakované porušování zákona - přesto i tato poněkud neférová debata, právě tak jako výše zmíněné veřejné projednání EIA, ukázaly vnímavému posluchači, pokud se takový mezi přítomnými novináři vyskytl, na čí straně hledat nepoctivé "obry". Doufejme jen, že ze současných "obřích hrátek" se Šumava vzpamatuje dřív než za dvě stě let.

Jaroslava Brožová

Dalších 9 ha pro lyžování na Lipně

Bez zájmu veřejnosti proběhlo zjišťovací řízení EIA na další rozšiřování lyžařského areálu na Lipně pod názvem „Modernizace skiareálu Lipno - rozšíření sjezdovek Jezerní a Promenádní II a přemístění lanové dráhy - viz http://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_JHC679 . Přestože stavba si vyžádá kácení lesa a nové sjezdovky, delší a kapacitnější lanovka a další doprovodné stavby zaberou cirká 9 ha krajší úředníci rozhodli, že vliv na životní prostředí nebude významný a skončili proces v první fázi zjišťovacího řízení.

Stojí za to citovat jednatele Lipno Servisu Meliška, který k chystanému rozšíření v MF DNES řekl: „Modernizace je krokem, jak udělat na jihu Čech bezkonkurenční středisko, aby lyžaři neměli důvod jezdit třeba na rakouský Hochficht.“ Fajn, tak proč zároveň kraj tak vehementně prosazuje přímou konkurenci v podobě lyžování na Hraničnicku?

Edvard Sequens

Bič na politiky pod vlivem developerů

Lidé se mohou soudně bránit nekvalitním územním plánům

Se zásadním rozhodnutím, které dává lidem možnost bránit se často tendenčně změněným územním plánům, přišel Ústavní soud. Dal totiž místním občanským sdružením možnost přezkoumat změnu územního plánu, která by poškodila nebo zcela zničila místa, kam místní chodí sportovat nebo odpočívat. Soudy dlouhá léta občanským sdružením odpíraly možnost bránit se proti nezákonnému územnímu plánu. Napadnout jej nemohly dokonce ani ty spolky, které sdružovaly místní obyvatele.

„Pokud se v obci schválí územní plán, který bude z nějakého důvodu vadný, mohou nejen ekologické spolky se sídlem v dané obci nechat přezkoumat postup úřadu a zastupitelů soudem. Je to dobrá zpráva pro všechny, kteří společně s dalšími lidmi pokouší chránit místo, kde žijí,“ je přesvědčená právnička Arniky Vendula Zahumenská. Ústavní soud navíc považoval za důležité zdůraznit, že sdružení nejsou nějakými „ekologickými aktivisty“, ale že jsou rovnocenným subjektem práva a představují navýsost demokratický prvek občanské společnosti. Podle ústavních soudců není korektní odsoudit spolek k neformální, potřebná oprávnění postrádající roli při prosazování jeho zájmů.

„Petr Kužvart, který celou kauzu u Ústavního soudu zastupoval, může být hrdý, že se mu podařilo dosáhnout tak významné změny v judikatuře. Soud potvrdil, že fyzické osoby, které se sdruží do spolku, mohou svoje právo na příznivé životní prostředí realizovat právě skrze spolkovou činnost,“ dodává Zahumenská.

„Rozhodnutí Ústavního soudu je významný průlom, který dává lidem právo bránit se nekvalitním územním plánům, které jsou často upravovány podle přání bohatých developerů bez ohledu na veřejný zájem. Politici jsou však ve svých funkcích proto, že je zvolila veřejnost, proto musí hájit její zájmy proti zájmům soukromých osob nebo společností. Ústavní soud jasně řekl, že lidé mají demokratické právo bránit se územním plánům, které je poškozují,“ komentuje Zahumenská.

Tisková zpráva Arniky

Biologové zkoumají na Třeboňsku obnovu tůní po těžbě

Soustava pískoven u Suchdola nad Lužnicí v CHKO Třeboňsko se stala předmětem intenzivního vědeckého výzkumu. Tým doc. Davida Boukala z Přírodovědecké fakulty JU zde ve spolupráci s Biologickým centrem AV ČR zkoumá osídlování nově vytvořených tůní vodními živočichy.

Během postupné rekultivace dobývacích prostorů Cep I a Cep II bylo vytvořeno několik desítek tůní, v nichž nacházejí útočiště vodní živočichové, především hmyz a obojživelníci. Řada z nich přitom patří mezi chráněné a ohrožené druhy. V posledních letech společnost Českomoravský štěrk, která v obou pískovných těžích, s biology konzultuje umístění i parametry tůní, aby co nejlépe vyhovovaly nárokům na ochranu přírody i vědecký výzkum.

„Tůně v pískovných jsme si vybrali z několika důvodů. Jsou pro nás ukázkovým příkladem nových vodních ploch, které osidlují specializované druhy hmyzu. Takových druhů není moc, takže výsledné

hmyzí společenstvo je jednoduché a dá se dobře studovat. Nově zbudované tůně neslouží navíc jen výzkumu, ale přispějí i k ochraně vzácných druhů bezobratlých a obojživelníků, které jsou jinde vytlačovány rybami,“ říká vedoucí týmu David Boukal.

Biologové již v tůních na cepských pískovných objevili několik ohrožených druhů typických právě pro živinami chudé vodní plochy, např. celoevropsky chráněnou vážku jasnoskrvnou. Jako dočasná stanoviště tyto tůně využívá i další celoevropsky chráněný druh potápník dvoučárý (viz foto Václava Křivana), jehož známý výskyt je v ČR omezen na nevelký počet lokalit na Třeboňsku.

„Mokřady a tůně s nízkým obsahem živin patří dnes v krajině k velmi vzácným stanovištím, na která je vázáno velké množství ohrožených druhů. Právě obnova těžebních prostorů nabízí příležitost, jak těmto druhům pomoci s vynaložením minimálních finančních nákladů,“ říká Jiří Řehounek, který se tematikou obnovy území po těžbě zabývá ve sdružení Calla.

„Výsledky těchto výzkumů najdou i praktické uplatnění. Při budování nových tůní budeme zase o něco lépe vědět, co které druhy potřebují a jak pro ně vytvořit co nejvhodnější stanoviště. Věřím, že znalosti získané v suchdolské pískovně budou využitelné i na jiných lokalitách,“ dodává Petra Konvalinková ze společnosti Českomoravský štěrk.

Společná tisková zpráva Českomoravského štěrku, Calla a pracovní skupiny ekologie vodních bezobratlých při KBE PŘF JU

Hrabej a neuškod'

Část plochy v pískovně Cep II, na které proběhla v roce 2012 přírodě blízká obnova, vypadá trochu jako ementál. Tvoří ji několik desítek drobných i větších tůní, v nichž probíhá výzkum jejich osídlování vodními bezobratlými (více jste si o něm mohli přečíst v předchozím článku).

Téměř každá malá tůňka má v dnešní krajině význam. Když napíšu, že jednou ze základních příčin úbytku obojživelníků je ztráta přirozeného prostředí, tedy především malých vodních nádrží, zní to už dnes jako otřepané klišé. A přitom je to samozřejmě pravda. Malých tůní, které by splňovaly základní

předpoklady pro život obojživelníků včetně absence rybí obsádky, je v krajině nedostatek.

Teď by mohl leckdo namítnout, že vyhloubení nových tůní v krajině by snad neměl být neřešitelný problém. Otázkou zůstává, kdo by vyhrabání nádrží zaplatil a jestli by nepřineslo více škody než užitku. Na některých místech např. hrozí, že nově vytvořená tůňka stáhne vodu z mělce přeplavovaných luk, což může znamenat ohrožení či zánik místních populací ohrožených organismů.

Proto jsou pískovny a jiné těžební prostory vděčným zkušebním polygonem pro hrabání tůní všemožného tvaru i velikosti. Obvykle totiž nemáme co zkazit, i když je samozřejmě zapotřebí brát ohled na cenné biotopy vytvořené během těžební činnosti. Pokud dodržíme několik elementárních pravidel, můžeme připravit vhodné stanoviště nejen pro obojživelníky, ale i pro mnoho dalších vodních a mokřadních živočichů.

Po několika letech je opět vhodné tůně obnovit, např. odbagrováním sedimentů a potlačení rákosu. Tato obnova nakonec ani nemusí stát peníze, když na ně občas pustíme motorkáře a čtyřkolkáře. Jejich stroje zastanou obnovu tůní i suchých stanovišť za nás. Způsobí sice úhyn jisté části populace, pokud bychom ale nic neudělali, tůně se časem zazemní a zarostou, což bude pro většinu vzácných a ohrožených druhů fatální.

Jiří Řehounek

Pískovny za humny po sedmi letech

Prvním větším vydavatelským počinem Cally na poli přírodě blízké obnovy po těžbě se stal v roce 2007 šanon Pískovny za humny, jehož tématem bylo využití pískoven v ekologické výchově. Stostránková publikace v krásné grafické úpravě Lenky Pužmanové obsahuje jejich 76 originálních ilustrací, 148 fotografií a 13 leteckých snímků.

Pískovny za humny vyšly už před sedmi lety a jsou již dávno beznadějně rozebrané, stále nám však přicházejí žádosti o jejich zaslání. Rozhodli jsme se proto vyjít vážným zájemcům vstříc a nabídnout zaslání publikace v tiskové kvalitě ve formátu pdf. A pokud nevíte, jak „Pískovny za humny“ vypadají a co obsahují, na našem webu si můžete prohlédnout [náhled publikace](#).

Jiří Řehounek

Profesorské pábení

Profesor Pačes v Otázkách Václava Moravce coby místopředseda dozorčí rady ČEZ vyslovil domněnku, že nejpozději v příštím roce bude vypsán nový tendr na jaderný reaktor nebo reaktory v České republice a že neochota poskytnout garantovanou cenu elektřiny pro ČEZ ze strany vlády, která zrušila tendr na 3 a 4 blok v Temelíně byla dána jen jakousi malou odvahou ministrů. Pokud by otevřel vládní prohlášení, najde v něm jasně řečeno, že vláda podpoří takovou výstavbu, jen pokud to bude hospodářsky výhodné. Což v

případě, kdy by bylo desítky let potřeba za vyrobenou elektřinu dopláacet, rozhodně není. Myšlenky o stavbě nových reaktorů jsou ekonomicky bláhové. Ani případné založení účelového státního podniku pro výstavbu nic nemění na podstatě problému – elektřina z nových reaktorů nebude konkurenceschopná. Splnění jaderných snů některých českých politiků by tak draze zaplatili čeští daňoví poplatníci.

Z úst profesora Pačese padla také slova, že v roce 2030 budeme mít výpadky v domácím pokrytí spotřeby a staneme se "zcela závislí" na dovozu elektřiny. Skutečnost je jinde. Ukazuje se, že bilance elektřiny, které prezentují zástupci ČEZ a MPO v návrhu státní energetické koncepce silně nadhodnocují budoucí spotřebu energie. Pokud na ní pohlédneme dlouhodobým koeficientem citlivosti růstu spotřeby na růstu HDP, vidíme, že takové scénáře počítají už v těchto letech s růstem HDP o 4 až 5 % ročně. Jak moc to odpovídá skutečnosti? Pokud půjdeme cestou velkých reaktorů, snažíme se tu udržet vysoce přebytkovou exportní pozici pro ČEZ, s energetickou bezpečností to nic společného nemá.

Jako člen první vládní "Pačesovy" komise musím oponovat výroky profesora Pačese, že potenciál úspor elektřiny, který spočítala, nemůže nahradit rostoucí spotřebu. Platí to jen v případě, kdy Česko nebude činit žádné aktivní kroky. Výsledky studií Pačesovy komise jsme nechaly zpracovat do scénářů Wuppertalským institutem, když jsme připravovali alternativní koncept Chytrá energie (<http://www.chytraenergie.info/index.php/chytra-energie/publikace>) Rostoucí spotřeba, kterou maluje ministerstvo průmyslu v návrhu státní energetické koncepce v podstatě kopíruje nejhorší možný scénář v Chytré energii, který potenciál úspor využívá jen minimálně.

Věřu nevím, jak vážně s těmito znalostmi může vážený biochemik, bývalý předseda Akademie věd profesor Pačes hájit naše zájmy coby zástupce státu v ČEZ.

Edvard Sequens

Naše budoucnost bez uranu

Ministerstvo průmyslu uvažuje o otevření nového uranového dolu na Českomoravské vrchovině u Brzkova a Polné. Proto Calla - Sdružení pro záchranu prostředí, Strana zelených Vysočina a Antikvariát Jihlava uspořádaly 27. května v Jihlavě besedu "Těžba uranu na Vysočině?". Co všechno souvisí s těžbou uranu? Jak se případně místní obyvatelé mohou bránit? O problematice dopadů na životní prostředí i o možnostech místních obyvatel se bránit přijeli besedovat Josef Jadrný z Našeho Podještědí a Hana Gabrielová za Callu. Můžete si stáhnout [prezentace z besedy](#). Na základě informací z besedy založili lidé z Brzkova spolek „Naše budoucnost bez uranu“. Pokud by vláda na podzim zavelela k přípravě těžby, budou moci místní takto sami nejlépe hájit své zájmy. Další debata je připravena na 27. června přímo v Brzkově. Viz Pozvánky na akce.

Mezitím nový ředitel DIAMO Rychtařík již veřejně potvrdil to, co říkáme několik let - těžba uranu v Dolní Rožínce, posledním našem funkčním dole, se nevyplácí a do dvou let skončí. Klesá kovnatost, docházejí zásoby těžené již jen draze ve velkých hloubkách (ročně se vytěží kolem 200 tun uranu) a dnešní cena na trhu 35 USD za libru uranu i výhledy nedávají šanci na ziskovost.

Edvard Sequens

Bude se v Bystřici nad Pernštejnem vyrábět jaderné palivo?

Když na podzim v roce 2012 představitelé Ústavu jaderných paliv (ÚJP) Praha a.s. seznamovali bystřické zastupitele se svým záměrem vybudovat v Bystřici nad Pernštejnem nový závod, nabyla většina lidí dojem, že jde o výrobu radiofarmak jako v jeho domovském závodě v Praze-Zbraslavi. Mnozí až do nedávna netušili, že závod má sloužit především na výrobu jaderného paliva pro jadernou energetiku a slévání ochuzeného uranu též pro vojenský průmysl.

Tento fakt zřejmě způsobil, že na prosincovém zasedání v roce 2013 zastupitelé jednohlasně schválili záměr ÚJP, aniž by důkladněji prostudovali 13 stránkový dokument společnosti ÚJP Invest s.r.o. (založená podle obchodního rejstříku 9. 11. 2012, základní kapitál 200 000 CZK, jednatel Ing. Otakar Bárta, CSc.) s názvem 'Příprava

investičního záměru: výstavba závodu pro zpracování kovového ochuzeného uranu a výrobu jaderného paliva v lokalitě Bystřice nad Pernštejnem', který jim na zasedání poskytl starosta Karel Pačiska.

Situace se změnila, když si zástupci veřejnosti vyžádali podklady k posouzení (v dokumentech na <http://www.bystricebezradiace.cz>). Patrně i díky dopisu Ing. Víta Novotného zastupitelé celou věc přehodnotili a rozhodli se na letošním březnovém zasedání smlouvu o smlouvě budoucí mezi městem a ÚJP Invest s.r.o., vztahující se na pozemky v bystřické průmyslové zóně, neschválit.

V článku v týdeníku 5plus2 z 23. 5. 2014 'Příchod ÚJP? Rozhodnou volby' se dozvídáme od pana Bárty, že ÚJP má dokumentaci hodnocení vlivů na životní prostředí (EIA) pro závod v Bystřici v 'podstatě hotovou'. Nabízí se otázka, proč si firma s procesem EIA tak pospíšila, když od oficiálního seznámení záměru zastupitelům uběhlo pouhých pět měsíců? Jde o přístup k pozemkům v průmyslové zóně v Bystřici ještě před komunálními volbami? Při pohledu do obchodního rejstříku se ÚJP Invest s.r.o. se svým základním kapitálem 200 tisíc korun jeví jako zprostředkovatel či developer. Nabízí se tedy otázka, kdo je pravým investorem? Webstránky ruské státní firmy TVEL, stejně jako výroční zpráva ÚJP Praha a.s. z roku 2012 strana 2, poskytují nápovědu. A sice, že ÚJP Praha, a.s. je od dubna 2012 subdodavatelem (společně s ÚJV Řež) pro českou firmu ALVEL, a.s., kterou založily firmy ALTA.cz a TVEL.ru. TVEL je výrobcem a dodavatelem jaderného paliva do ruských jaderných reaktorů.

Starosta a jaderná lobby spolupracují intenzivně, jak je zjevné z debaty 'Uran – příležitost nebo ohrožení?' s předsedkyní SÚJB Danou Drábovou, která se konala 14. května v Muzeu v Bystřici nad Pernštejnem a na níž se zastavili i ředitel odštěpného závodu Diamo GEAM Dolní Rožínka Pavel Koscielniak nebo ministr průmyslu a obchodu ve vládě Miloše Zemana v letech 1998-2002 Miroslav Grégr. Je to patrné též z květnového vydání bystřického zpravodaje, kde redakce otiskla článek, ve kterém Danu Drábovou označuje jako nositelku 'světla vědění', zatímco všichni ostatní, kteří v debatě projeví své nesouhlasné stanovisko k výstavbě ÚJP závodu, reprezentují 'tmu strachu' a představují ty 'méně informované' a 'méně poučené'.

Věta 'Ten uranový důl je stejný důl jako každý jiný', kterou pronesla Dana Drábová v oné debatě, může připadat informovaná asi jen fanatickým podporovatelům jádra. Na otázku:

‘Jaké konkrétní požadavky podle atomového zákona nebo podle vyhlášky Státního úřadu pro jadernou bezpečnost musela ta průmyslová zóna určená pro ÚJP splňovat’ nedokázala odpovědět, protože prý atomový zákon ‘v hlavě nenesí’ a SÚJB prý není informován o tom, že by firma ÚJP Praha a.s. žádala o licenci pro výrobu jaderných paliv. Působila ale až příliš sebejistě, když tvrdila, že plánované zařízení nemusí splňovat nějaké přísné požadavky dle atomového zákona. Jenže v letáku, který dostali obyvatelé města do schránek v reakci na aktivity spolku Bystřičáci, říká jednatel ÚJP Otakar Bárta, že v uplynulých dvou letech hodnotili řadu průmyslových zón a brownfieldů v České republice a po vyřazení všech, které by neodpovídaly požadavkům atomového zákona nebo zákona na ochranu přírody a krajiny, jim zbyla právě Bystřice nad Pernštejnem.

Starosta Pačiska odpovídal vyhýbavě nebo vůbec na dotazy za jakým účelem, s jakou kapacitou, pro jakého klienta, pro které reaktory má sloužit závod na výrobu jaderného paliva a kolik místních zaměstná. Prohlašoval od začátku projekt ÚJP za ‚mrtvý‘, čemuž ne všichni z přítomných byli ochotni věřit.

Předseda představenstva ÚJP Praha a.s. Ing. Karel Kloc, CSc. početné dotazy týkající se záměru firmy také zodpovědět nemohl, seděl v obecenstvu, aby se až ke konci debaty představil a sklidil tak pobavený údiv. Přítomné ujistil, že kdykoli ochotně poskytne informace na toto téma. Zato místní občané a podnikatelé se aktivně zapojili do debaty. Vystoupil například podnikatel Martin Broich (ředitel firmy Wera Werk s.r.o., která v Bystřické průmyslové zóně zaměstnává asi 550 lidí) se sdělením, že podobný závod, jaký plánuje ÚJP v Bystřici, ukončil provoz v Německu v roce 1988 (v roce 2004 řešila společnost BAUER Umweltgruppe radioaktivní kontaminaci půdy a podzemních vod v Hanau.

Dále také prohlásil, že pokud ÚJP chce závod stavět, jeho firma bude do budoucna investovat jinde. Bývalý starosta Josef Novotný upozorňoval na chybějící zápisy z prosincového a březnového zasedání zastupitelů na webu města (<http://www.bystricenp.cz>), mimochodem chybí dodnes. Již zmiňovaná aktivita spolku Bystřičáci zvažuje referendum, pokud budou snahy vybudovat jaderný závod ve městě pokračovat.

Olga Kališová

O hledání úložiště v Senátu

V rámci Pracovní skupiny pro dialog o úložišti jsme oslovili Senát, konkrétně pak senátní výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, abychom nějak pohnuli s patovou situací ohledně postavení a respektování pracovní skupiny ze strany státní správy. 15. května proběhl seminář, který se věnoval roli veřejnosti v procesu umísťování hlubinného úložiště vyhořelého jaderného paliva a vysokoaktivních odpadů. Těmi se již čtvrtý rok zabývá Pracovní skupina pro dialog o hlubinném úložišti. Jejimi zástupci jsou starostové dotčených obcí v dosud vytipovaných lokalitách, místní občanská sdružení, ekologické organizace, zástupci Ministerstva průmyslu a obchodu i Ministerstva životního prostředí, Státního úřadu pro jadernou bezpečnost a Správy úložišť radioaktivních odpadů. Stěžejní témata, která se na jednáních diskutují, jsou posílení postavení obcí v procesu vyhledávání lokality pro HÚ a respektování principů transparentnosti a partnerské účasti všech aktérů v procesu.

Diskutovalo se o možnosti podpory vzniku samostatného zákona o hlubinném úložišti a také role

Pracovní skupiny jako poradní skupiny Ministerstva průmyslu a obchodu případně pod senátním výborem. Se svým příspěvkem vystoupil i Edvard Sequens z Cally, který mj. vyzval k zastavení hledání úložiště, posunu termínů, které jsou dnes stejně nereálné a navrhl vznik širší komise, která by se pravidly pro hledání úložiště věnovala. Zápis se závěry ze semináře hledejte na <http://www.surao.cz/cze/Pracovni-skupina/Zapisy-z-jednani> .

Edvard Sequens s využitím textu SÚRAO

Energetické koncerny mění strategii. Ale ne všechny

Velké firmy mají rády velké zákazníky. Platí to o bankách, mobilních operátorech i energetických koncernech. Domácnost s minimální spotřebou zaplatí za kilowatthodinu podstatně víc, než ta, která nechá měřidla náležitě „protáčet“. Něco se ale začíná měnit. V Německu hned dva energetičtí giganti – RWE a E.ON – oznámili, že zásadně mění svou obchodní strategii.

"Nejde o nic víc a o nic méně, než o změnu paradigmatu, posun těžiště. Vůle zákazníků nás směřuje k malým a decentralizovaným projektům", prohlásil nedávno na bilanční tiskové konferenci předseda představenstva E.ON Johannes Teysen. Pouhý den poté promluvil podobně šéf RWE Peter Terium. Zisky z prodeje proudu ve velkém jsou podle něj definitivně pryč, heslem dne jsou „chytrá řešení“. Pro firmu to bude sice znamenat nižší obrát, což se projeví i slabším výnosem pro akcionáře, ale to je prý v pořádku. *"Je to nová normalita, kterou nastolujeme",* řekl doslova Holanďan v německých službách.

Změna kursu obou firem je překvapivá jen na první pohled. Řadu let čelily výtkám, že bezohledně zneužívají své dominance a maximalizují své zisky na úkor malých zákazníků, kteří se nemohou bránit. K tomu měly ještě od státu zdarma emisní povolenky za znečišťování ovzduší. Pak se ale úspěšný obchodní model zhroutil jako domeček z karet. E.ON měl loni sice zisk 2,2 miliardy Euro, proti předešlému roku byl však poloviční a pro letošek vedení předpokládá další pokles. RWE dopadá ještě hůř: loňská ztráta 2,8 miliardy Euro je pro firmu nejhorší výsledek od druhé světové války. Obě firmy musí kvůli přebytku kapacit a poklesu silových cen elektřiny odstavovat řadu elektráren a u dalších omezovat výrobu. Celkem to od roku 2012 do loňska představuje kapacitu 13 gigawattů, pro letošní a příští rok se plánuje odpojení dalších 4200 megawattů. Uzavírány jsou uhelné, plynové i jaderné elektrárny. V zemi se sice staví 15 uhelných elektráren nové generace, vesměs ovšem jako náhrada za staré neefektivní, které budou v následujících letech odstaveny.

Příčin energetického otřesu je několik, sami šéfové obou koncernů ovšem jako nejzásadnější uvádějí tzv. Energiewende. Podíl obnovitelných zdrojů v německé energetice nyní dosahuje 23 %, v roce 2020 má podle kompromisní dohody nynější koalice dosáhnout 30 %. Pokles výroby z konvenčních zdrojů se tedy v bilanci energetických firem nemůže neprojevit. K tomu je třeba připočítat tzv. energetické samozásobitelství, kdy lidé nebo firmy spotřebovávají elektřinu z vlastních obnovitelných zdrojů. Podíl této zatím nikde neregistrované spotřeby se v Německu aktuálně odhaduje na 10 %, přičemž jeho růstový potenciál je značný. A v neposlední řadě je tu nástup revolučně úsporných technologií, díky nimž má v Německu v roce 2020 brutto spotřeba elektřiny klesnout oproti roku 2008 o 10 %, celková energetická spotřeba pak o 20 %.

E.ON se proto orientuje na výstavbu menších zařízení pro obce, družstva nebo podniky. Zatím

má po celém Německu přes 6 tisíc těchto jednotek, pro příští roky v tom ale vidí svůj hlavní byznys. Aby mohl zákazníkům kromě elektřiny nebo tepla nabídnout i další přidanou hodnotu, chce koncern spolupracovat i s docela malými partnery, kteří uvádějí na trh zajímavé novinky. Jedním z nich je americká firma Autogrid, která vyvinula systém „inteligentního“ měření a optimalizování spotřeby elektřiny. Minutu po minutě má zákazník přehled o tom, jaká zařízení kde běží a kolik spotřebovávají a na základě toho hledat možnosti úspor, přičemž i zdánlivě drobná opatření mohou ve výsledku uspořít zajímavé částky. V USA má firma kolem 9 milionů zákazníků a každý týden ji přibývá 1000 dalších. E.ON vstoupil v lednu do Autogridu jako strategický investor, od čehož si slibuje expanzi do Evropy.

RWE jde na rozdíl od svého tradičního konkurenta do tohoto byznysu přímo. Domácnostem nabízí program „Smart Home“, tedy zařízení, které propojuje všechny domácí spotřebiče do vlastní sítě a umožňuje řídit jejich provoz podle zadaných požadavků za co nejmenší náklady. RWE uvádí, že takto může domácnost ušetřit až 10 % spotřeby elektřiny. O zájmu zákazníků svědčí například loňská podzimní akce „Smart Friday“, kdy si za zvýhodněnou cenu prodalo za jediný den 100 tisíc přístrojů. Předseda představenstva RWE Peter Terium odhaduje, že v Německu, státech Beneluxu a ve Velké Británii má tento obor tržní potenciál až 50 miliard Euro.

Příznačné je, že obě firmy přistoupily ke změně obchodní strategie až na poslední chvíli, kdy usoudily, že nemají jinou možnost. To jiní ještě tak daleko nejsou a snaží se tlačit káru fosilních paliv za každou cenu, dokud to jen půjde. Příkladem je švédský státní koncern Vattenfall, který si v německé Lužici proloboval rozšíření svých hnědouhelných dolů i za cenu demolice několika vesnic a přesídlení asi 1600 obyvatel. Krajině absurditou má být odbagrování obce Proschim, která ve svých obnovitelných zdrojích vyrábí asi trojnásobně víc energie, než kolik sama spotřebuje. Fotovoltaika, větrné elektrárny, elektrárna a kotelna na biomasu – to všechno má být demontováno a nahrazeno těžbou uhlí. Tak obrovský je odpor proti Energiewende. Vattenfall si jím chce pojistit svůj špinavý byznys na desítky let dopředu. Kalkuluje s tím, že lužické uhlí je vysoce kvalitní a spaluje se v modernizovaných elektrárnách tzv. na patě dolu, takže jeho elektřina bude pro zákazníky ještě dlouho levnější, než ta obnovitelná. Naneštěstí se mu daří pro své plány získávat v Sasku a Braniborsku politickou podporu. Chudák ČEZ mu může jen závidět ...

Jakub Šiška

Energetické plodiny pro podporu biodiverzity

Bioplyn se považuje za obnovitelný zdroj energie, způsob jeho získávání je však v mnohém problematický. Bioplynové stanice většinou zpracovávají kejdu a další odpad z živočišné výroby, což nepřímo podporuje průmyslové velkochovy zvířat. Další hlavní surovinou je kukuřice, speciálně šlechtěná pro energetické využití. Kvůli státní podpoře biopaliv pěstování této kukuřice značně narostlo, což má za následek zvýšené nasazení chemických postřiků, vyčerpávání půdy, její erozi a ztrátu biodiverzity. Je proto nanejvýš žádoucí hledat další energeticky využitelné plodiny, jejichž pěstování by bylo ekologicky přijatelné a zároveň vneslo do krajiny

potřebnou pestrost. Jako dobrá alternativa se v tomto směru jeví dosud v Evropě téměř neznámý čirok, latinsky sorghum.

Různé variety čiroku jako energetické plodiny testuje v posledních letech francouzská firma Euralis, resp. její stejnojmenná dceřiná společnost v Německu. Podle marketinkového šéfa firmy Olivera Beckera jsou výsledky povzbudivé: čirok prý brzy dozrává, má vysokou odolnost vůči chladu a poskytuje vysoký objem biomasy. Údaje o výnosnosti jsou k dispozici podle různých druhů čiroku a podle jednotlivých německých spolkových zemí. Nejlepší hodnoty vykazuje druh Biomass 150, pěstovaný v Bavorsku. V letech 2010 až 12 dosáhl průměrný výnos sušiny 253 metrických centů z hektaru.

Stejně jako kukuřice patří čirok k teplomilným rostlinám a pěstuje se až asi 3 tisíce let. Původně pochází z rovníkové Afriky, kde dodnes patří k důležitým potravinám. Kromě toho se ve větší míře pěstuje ve Spojených státech, Mexiku, Austrálii a Jižní Africe, především ke krmnému a technickému využití. Vyznačuje se nízkou potřebou vody, vysokou schopností získávat z půdy živiny a – jak už bylo řečeno – vysokým množstvím biomasy. Díky rozvětvenému kořenovému systému dobře prospívá i na suchých a písčitéch stanovištích, kde se kukuřici daří jen za cenu intenzivního hnojení. K setbě a sklizni lze využít stejné zemědělské stroje, jako při pěstování kukuřice a cukrové třtiny. Zajímavou výhodou je, že čirok, na rozdíl od kukuřice, „nechutná“ divokým prasatům, zřejmě proto, že nevytváří palice a že lehce páchne po kyanovodíku. Jistou enviromentální nevýhodou je nutnost hnojení dusíkem, i když v menší míře, než je běžné u kukuřice.

Pro bioplynové stanice se však hodí i další plodiny, veskrze domácí a nenáročné. K nim patří krmný šťovík, sléz, lesknice rákosovitá nebo sveřep bezbranný. Jde o víceleté rostliny, které chrání půdu před erozí. Nemají sice takový energetický výnos jako kukuřice, to je ale kompenzováno nižší potřebou orby a setí. V Německu platí předpis, že v bioplynových stanicích, postavené roku 2012 a později, se smí kukuřice a obilí používat jen z 60%, zbylých 40% musí představovat jiné energetické rostliny. To vedlo k tomu, že nárůst ploch, osetých kukuřicí, se prakticky zastavil, přestože počet bioplynových stanic stále narůstá. V Česku však žádný takový předpis neexistuje.

Jakub Šiška

MALÝ OPRAVNÍK BIOLOGICKÝCH OMYLŮ

Skalní králíci

Omyly vzniklé nesprávným překladem jsou v biologii poměrně časté. A v minulosti, v době předinternetové, musely být mnohem častější. Jak se kupříkladu vypořádat se jménem zvířete, které překladatel neznal ani z obrázku? A přesně tento problém řešili naši předkové před vydáním Bible kralické.

Tento český překlad Bible na několika místech zmiňuje králíky, zatímco nahlédneme-li do moderního ekumenického překladu, na stejných místech se píše o damanech. Však se také damanům v Izraeli přezdívá „skalní králíci“. Není bez zajímavosti, že tento omyl je z minulosti znám i v opačném gardu. Féničtí mořeplavci si při pohledu na španělské králíky vzpomněli na damany a nazvali zemi Hispánií, čili Zemí damanů (šepáním = daman).

Jen damanům je asi jedno, jestli se po nich jmenuje země, kde nežijí, nebo jaké problémy řešila Jednota bratrská při překládání Bible. A při pohledu na ně je nesmírně těžké uvěřit. Uvěřit zoologům, že damani jsou nejbližší žijící příbuzní slonů a kapustňáků.

Jiří Řehounek

V minulých vydáních Ďáblíka jsme Vám přinesli přehled vítězů anket Ropák roku a Zelená perla roku 2013 a také další finalisty Ropáka roku. Nyní se podíváme na Zelené perly, které byly komisí vyhodnoceny.

V anketě Zelená perla 2013 se na 2. až 18 místě umístili

- 2) Milan Chovanec, hejtman Plzeňského kraje (ČSSD) (113 bodů)
„Kdyby to šlo, všechny vlaky bych hned zrušil a nahradil bych je autobusem.“
 z článku Vlaky, nebo autobusy? [Kraje i stát šetří, vlakům ale dávají přednost](#), 23. 9. 2013
- 3) Jaroslav Foldyna, lídr kandidátky ČSSD v Ústeckém kraji na poslance Poslanecké sněmovny P ČR (104 bodů)
„Na dostavbu dálnice D8 mám radikální názor. Je třeba ji okamžitě dostavět, třeba i speciálním zákonem lex D8 a na opakované sabotáže ze strany ekologických iniciativ se vykašlat.“
 (odpověď na otázku, co říká na zavalenou dálnici D8 v Českém středohoří obrovským sesuvem)
 z článku [Foldyna: Lékem na nezaměstnanost jsou prospěšné práce](#), 7. 10. 2013
- 4) Martin Pecina, generální ředitel společnosti VÍTKOVICE POWER ENGINEERING, a. s. (103 bodů)
„Klimatické změny jsou otázkou víry a nikoli vědy. Nehodlám s vámi nijak polemizovat. Je mi 44 let a již jsem zažil roky teplejší i chladnější, než jsou právě probíhající.“
 z rozhovoru Martin Pecina: „Elektrická energie je výborný, dobře zaplacený exportní artikl“
 Technický týdeník, 18. 3. 2013
- 5) Miloš Zeman, kandidát na prezidenta ČR (89 bodů)
„Já už jsem několikrát k Šumavě řekl, že to již dávno je hospodářský les nikoliv žádný prales. Ten je pouze na Boubíně. Z tohoto důvodu zničení podstatné části Šumavy zelenými aktivisty pokládám za zločin proti přírodě a jsem rád, že došlo k výměně ve vedení národního parku, kde jsou konečně v čele duševně zdraví lidé.“
 (odpověď na otázku, jak by se měly řešit lesy a příroda v Národním parku Šumava) z článku [Volba prezidenta 2013: Šumava nebo Temelín, Miloš Zeman zůstává ve svých názorech konzistentní](#), 8. 1. 2013
- 6) Tomáš Chalupa, ministr životního prostředí a poslanec Poslanecké sněmovny P ČR (ODS) (87 bodů)
„Nemám nic proti iniciativě občanů. Například že se v sobotu seberou a jdou vyčistit les, nebo vezmou děti na výlet, aby věděly, že kráva není fialová. Nedělají to ale jako ideologii, jako dogma, jako zelené náboženství, dělají to proto, že je to normální.“
 z rozhovoru [Ministr Chalupa chce domovní štáry u těch, kteří topí PET lahve](#), 30. 5. 2013
- 7) Dana Drábová, předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost (85 bodů)
„Stavba jaderné elektrárny je dobrodružství na hraně možností evropské civilizace.“
 z rozhovoru Dana Drábová: Je těžké rozhodnout, co zveřejnit, Literární noviny, 28. 2. 2013
- 8) Jiří Mánek, ředitel Správy Národního parku Šumava (76 bodů)
„Zatímco Miloš Zeman opakovaně jezdí na Šumavu a ve svých postojích k Šumavě znamená rozumnou ochranou přírody, Karel Schwarzenberg se na věc dívá z pražské kavárny obklopen aktivisty, kteří nerozeznají smrk od jedle, přitom bravurně štvou a manipulují veřejné mínění prostřednictvím médií a sociálních sítí.“
 z článku [Šumava zelená, nebo sežraná kůrovcem](#), 16. 1. 2013
- 9) Jiří Mánek, ředitel Správy Národního parku Šumava (66 bodů)
„A doufám, že při svém rozhodování o prezidentovi České republiky si uvědomí, že mimo jiné také volí mezi zelenou Šumavou plnou zpívajícího ptactva a vyschlou Šumavou bez dospělého lesa, zato plnou

aktivistů přivázaných ke stromům.“

z článku [Šumava zelená, nebo sežraná kůrovcem](#), 16. 1. 2013

10) Jana Bobošíková, předsedkyně Suverenity (56 bodů)

„Národní park Šumava by měl být mixem obojího. Přírodním procesům by měla být ponechána jen taková část, která nebude ohrožovat park, jako celek. Člověk aktivně reguloval přírodní procesy v historii vždy a věřím, že svobodný lidský duch tak bude činit v rozumné míře...“

z rozhovoru v článku [Volba prezidenta 2013: Občanská sdružení nemohou být partnerem státu, říká Bobošíková](#), 2. 1. 2013

11) Dita Portová, místopředsedkyně Strany práv občanů (48 bodů)

„Nedávno jsem viděla v jednom vědecko-populárním pořadu, že výraznější globální oteplování naší planetu skutečně čeká, ale asi tak za dva miliony let.“

z článku [Špidlo, nech se vyšetřit. Zemanovi lidé se nehezky vysmáli bývalému premiérovi](#), 23. 5. 2013

12) Tomáš Chalupa, ministr životního prostředí a poslanec Poslanecké sněmovny P ČR (ODS) (44 bodů)

„... pod mým ministerstvem jsme přestali platit různé ekoaktivistické skupiny, na místo toho jsme ty peníze začali směřovat na projekty, které podle našeho názoru přírodě lépe slouží, ať už to jsou třeba ozdravné pobyty pro děti z Moravskoslezského kraje, anebo třeba právě teď spuštění projekt obnovy návštěvnické infrastruktury v chráněných územích...“

(z diskuse po získání titulu Ropák 2012 o tom, jak MŽP nově chrání životní prostředí a přírodu a krajinu oproti minulosti); z rozhovoru pro pořad [Ozvěny dne 18:00 v ČRo-Radiožurnál](#), 26. 4. 2013

13) Miroslav Novák, hejtman Moravskoslezského kraje (ČSSD) (42 bodů)

„Za dané hospodářské a sociální situace považoval kraj za vhodné společnosti EVS v žádosti vyhovět. Bohužel, jenom čistého vzduchu se člověk nenajít.“

(komentář k vydání změny č. 7 integrovaného povolení krajským úřadem pro společnost EVRAZ VÍTKOVICE STEEL, a. s., která nemusí svou ocelárnu odprášit do září 2013, ale až do září 2015)

z článku [Čistého vzduchu se nenajítme, řekl kraj a ocelárně prodloužil termín na odprášení](#), 16. 9. 2013

14) Tomáš Chalupa, ministr životního prostředí a poslanec Poslanecké sněmovny P ČR (ODS) (35 bodů)

„Pokud jsem Ropáka obdržel za své postoje a činy k Šumavě, Natuře 2000 a k dostavbě Temelína, tak za všemi si stojím, udělal bych je znovu. Jsou dobré pro přírodu. Myslím si, že to je důkaz toho, že svoji práci dělám dobře bez zeleného šilenství.“

z [Prohlášení ministra životního prostředí k Ropákovi roku](#), 26. 4. 2013

15) Tomáš Tesař, náměstek ministra životního prostředí pro sekci ochrany přírody a krajiny (TOP09) (25 bodů)

„Není v něm dovoleno, aby lanovka vznikla. V tom zákoně je v rámci dohod s místními samosprávami vymezen prostor, kde by ta lanovka, podle jejich představ, mohla stát.“

(v rozhovoru o návrhu zákona o Národním parku Šumava odpověď na otázku: Proč je vůbec v zákonu dovoleno, aby lanovka vznikla?) z článku [Šumava? Nikdo není spokojen, a to je dobře, říká náměstek](#), 26. 4. 2013

16) Jan Skalický, pověřen řízením Ředitelství vodních cest ČR (20 bodů)

„Já sám za sebe vždycky prohlašuju, že cokoliv Ředitelství vodních cest připravuju, čili je státní investor právě pro vodní cesty, tak jako jeden z prvních parametrů má ochranu životního prostředí.“

z rozhovoru o plánech na stavbu kanálu Dunaj – Odra – Labe, ČRo1-Radiožurnál: Dvacetiminutovka Radiožurnálu, 18. 9. 2013

17) Pavel Kováčik, lídr kandidátky KSČM v Kraji Vysočina na poslance Poslanecké sněmovny P ČR (16 bodů)

„Jaderná elektrárna Dukovany je matkou zaměstnavatelkou, největší, hned po nemocnici. Pokud by se nestavělo, tak tam chcípne pes. Proto lidé podporují dostavbu.“

z článku [Politici z Vysočiny podporují jadernou energii a odmítají rozšíření těžby](#), 1. 10. 2013

18) Robert Kotzian, náměstek primátora města Brna a zastupitel MČ Brno-Bohunice (ODS) (14 bodů)
„Odvolání Děti Země považuji za krajně nezodpovědné jednání, které může znamenat, že v Brně nebude postaveno nové nádraží ani ve variantě U řeky, ani ve variantě Pod Petrovem. Děti Země vážně ohrožují setrvání města Brna na křížení dvou transevropských dopravních koridorů TEN-T.“

z textu [Tiskové zprávy Roberta Kotziana k podání odvolání vůči územnímu rozhodnutí pro Nádraží u řeky](#), 30. 10. 2013

Chceme motýly v Českých Budějovicích!

Možná si někteří čtenáři Ďáblíka všimli, že v Českých Budějovicích u cyklostezky na Hlubokou nedaleko Dlouhého mostu zůstal svah k Vltavě neposekaný. Je to proto, aby motýli měli kde přežít, když jsou všechny ostatní plochy ve stejnou dobu posečené. Právě v červnu bude vrchol kvetení tak se určitě přijďte podívat. Naleznete zde kvetoucí chrpy, třezalky, hadince i mateřídoušky a z louky bude jistě nejkrásnější „záhon“ v Budějovicích. Tento svah mezi cyklostezkou a chodníkem pro pěší u Rudé hvězdy (u vyústění ulice Kubatova) bude díky dohodě s Povodím Vltavy sečen mozaikovitě, tedy jen po částech.

Tato aktivita je součástí projektu „Chceme motýly v Českých Budějovicích“, který se zaměřuje právě na pomoc motýlům (a samozřejmě i jejich housenkám) v Českých Budějovicích a jejich okolí. Více informací naleznete na www.facebook.com/chcememotyly. Projekt si klade za cíl ukázat laické veřejnosti, jak lehce může pomoci motýlům. V rámci projektu je také organizována dobrovolnická péče o další tři lokality na území u Vrbenských rybníků v blízkosti budějovických sídlišť. Do péče o motýlí lokality se můžete také zapojit a například pomoci posekanou trávu shrbat a tím pomoci druhovému bohatství luk. Ideální příležitost na smysluplnou fyzickou aktivitu na čerstvém vzduchu!

Martin Němec, Spolek pro živou krajinu

Polní cesta jinak, než jsme zvyklí

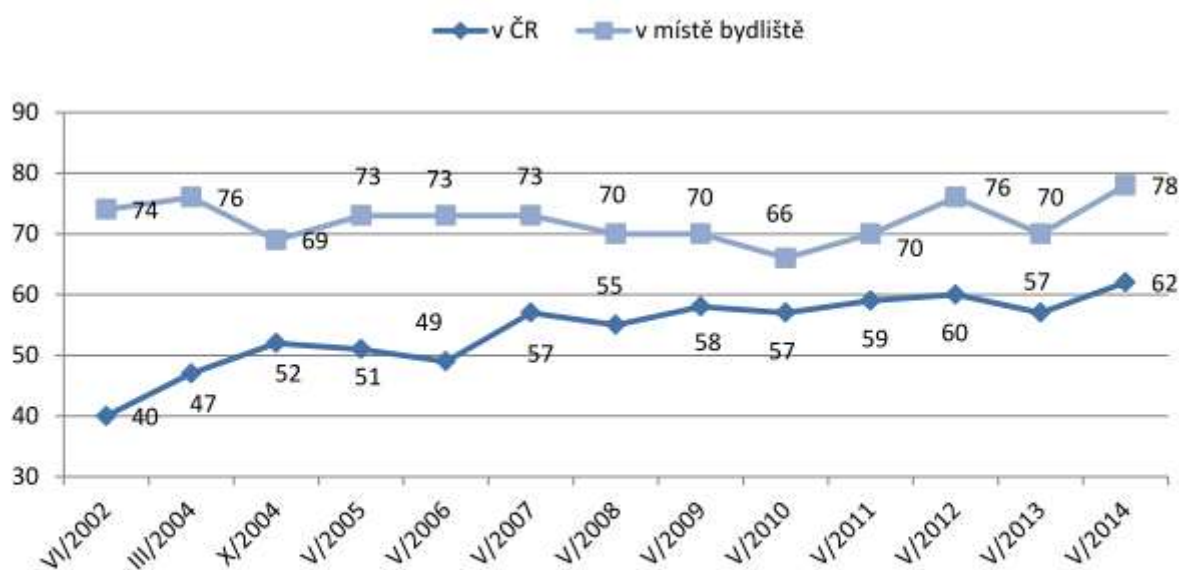
Když se do územního plánu Borovan malovaly různá opatření v rámci komplexních pozemkových úprav, byla mezi nimi polní cesta na západní straně podél meliorační vodoteče. Jenže jsme si to představovali jako skutečně polní cestu, která bude oficiálně vyměřená a ne ta vyježděná neoficiální, která tam je. Účelem má být zpřístupnění polností jednotlivým majitelům. Ovšem všichni to pronajímají družstvu, které tu má jeden jediný obrovský lán a tomu stávající polňačka až doposud stačila.

Jenže nyní tu pod názvem Hlavní polní cesta vzniká 4 m široká asfaltová silnička (s krajnicemi po půl metrech) za 6 tisíc korun za metr délky, vcelku skoro 9 milionů. Jde to veřejných peněz - dotace skrze SZIF z Programu rozvoje venkova, takže jen 25 % Česká republika, zbytek peníze z rozpočtu Evropské unie, investorem je Státní pozemkový úřad. Pohled na podpořené projekty na webu: <http://www.szif.cz/cs/pozemkove-upravu> napoví, že ty asfaltové „polní“ cesty jsou to hlavní, co je podporováno. Na drobné vodní plochy, zeleň, na to asi nezbývá. Asi se do těch milionových zakázek lecos skrýje na rozdíl od těch drobnějších záměrů.

Edvard Sequens

GRAF MĚSÍCE

Spokojenost s životním prostředím v ČR a v místě bydliště (%)

Pozn.: Součet podílů „velmi spokojen“ a „spíše spokojen“. Dopočet do 100 % tvoří odpovědi „spíše nespokojen“, „velmi nespokojen“ a „neví“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, v.v.i., Naše společnost.

POZVÁNKY NA AKCE

Výstava 35 let CHKO Třeboňsko

1.6. – 29.6. 2014

denně

10:00 - 17:00

Muzeum a galerie Třeboň

Calla a Hnutí DUHA

Vás srdečně zvou na besedu z cyklu Zelené čtvrtky

K čemu máme Národní park Šumava?

s Doc. RNDr. Jakubem Hruškou, CSc.
předsedou Stínové vědecké rady NP Šumava

Proč je Šumava národním parkem? Jaké změny pro šumavskou přírodu přináší schválený Plán péče? A jaké by přinesl nový zákon navržený senátory?

***Ve čtvrtek 19. 6. 2014 od 18:00 hodin
v galerii Měsíc ve dne, Nová ul. 3, České Budějovice***

Více informací:

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, Fráni Šrámka 35, České Budějovice, tel.: 384 971 930,
calla@calla.cz, <http://www.calla.cz>

Hnutí DUHA České Budějovice, Dlouhá 134, Kaplice, tel.: 380 311 459, ceskebudejovice@hnutiduha.cz,
<http://www.hnutiduha.cz>

Akce se koná za finanční podpory Ministerstva životního prostředí, Statutárního města České Budějovice, Jihočeského kraje a sítě Krasec.

Beseda k aktuálnímu tématu

„Těžba uranu na Vysočině?“

na které vystoupí Dalibro Stráský, Hana Gabrielová, Josef Jadrný a Edvard Sequens

27. června 2014 od 18 hodin v Kulturním domě v Brzkově

Pořádají:

Calla - Sdružení pro záchranu prostředí, Naše budoucnost bez uranu ve spolupráci s obcí Brzkov.

Akce Blatského muzea v Soběslavi z cyklu „Přírodou krok za krokem“

sobota 21. 6.

Stříbrné doly v okolí středověkého Hradiště

společná exkurze s historicko-vlastivědným cyklem Sobotníci

vedoucí: Ing. Jan Komzák (jeden z autorů Stříbrné naučné stezky vedoucí z Čelkovic na Větrovy),

program pro děti: Mgr. Josef Makoč (Husitské muzeum v Táboře)

sraz: Tábor – Čelkovice, hotel Žižkovy lázně (dříve hotel Lázně), 14:00

možnost dopravy z autobusového nádraží spojem MHD č. 60: autobusové nádraží 13:09, Čelkovice, Lázně 13:25, délka trasy: cca 4 km

sobota 16. 8.

Houby na hrázích rybníků turovecké soustavy

exkurze za letními druhy hub rostoucích na hrázích rybníků Jezero, Starý Kravín a především Luční (národní přírodní památka Luční)

vedoucí: Pavel Špinar (správce NPP Luční, Tábor)

sraz: Kozí hrádek (cca 2,5 km pěšky po červené ze Sezimova Ústí II., též možnost dojet na místo autem z Tábora – Měšic), bufet, 9:00, délka trasy: cca 6 km, doporučujeme vzít si s sebou oběd, možnost občerstvení u Kozího hrádku

pátek 29. 8.

Netopýří noc na hradě v Týnci nad Sázavou

pozorování kolonie netopýra velkého v hradní věži spojené s promítáním,

vycházka k řece a sledování netopýrů ultrazvukovými detektory,

ukázka ochočených handicapovaných netopýrů, doprovodný program pro děti

vedoucí: RNDr. Petra Schnitzerová, Ph.D. a RNDr. Lenka Barčiová, Ph.D. (Česká společnost pro ochranu netopýrů)

sraz: Týnec n. Sáz. (10 km SZ od Benešova), hrad, 19:00, doporučujeme vzít si s sebou baterku

19. 7. 2014 - Pochod proti úložišti Pačejov - Maňovice

Start ve 13:30 hodin z Pačejov-Nádraží

Podrobnosti hledejte na www.temelin.cz

Prázdniny v šumavském národním parku

30. 6. – 31. 8. 2014

Příležitost pro dobrovolníky i praktikanty

Také si myslíte, že divoké šelmy jako je rys ostrovid patří do české krajiny?

Chcete strávit týden či dva přímo v NP Šumava a informovat turisty o ochraně těchto vzácných tvorů a především o ochraně jejich místa pro život? Přidejte se k dalším dobrovolníkům a přispějte k ochraně vzácné přírody na Šumavě.

Hnutí DUHA v létě otvírá informační stánek. Budete turistům předávat informace o rysu ostrovidovi, národním parku, horských smrkových lesích, tetřevu hlušci a dalších zajímavostech šumavské přírody. Znalosti jsou základem dobrých rozhodnutí a návštěvníkům umožní ocenit divokost Šumavy.

Je na vás, zda chcete strávit v šumavské přírodě jeden či více týdnů. Nebo klidně i pár dnů.

Podrobnější informace: Jana Hrdličková (jana.hrdlickova@hnutiduha.cz, 773 759 039), Pavel Mašín (pavel.masin@hnutiduha.cz, 721 445 860)

Týdny pro les a divočinu

Chorvatsko, Itálie či Španělsko? A nechcete raději objevovat krásy divoké přírody u nás? Zveme vás na netradiční dovolenou v ČR. Chcete do hor či raději údolí? Toužíte po objevování krás orchidejových luk či prastarých lesů? Přejete si potkat vzácné živočichy jako je strakapoud, plch či rys ostrovid? Hnutí DUHA vám nabízí možnost objevit, poznat a pomoci kouskům přírody a to za jediný týden. Přidejte se k tradiční akci Týdny pro les a divočinu, které letos pořádáme již posedmnácté.

Podmínky: Ubytování a strava je pro vás připravena za drobný poplatek. Po [vyplnění přihlášky](#) na vámi vybraný turnus vás vyzveme k zaplacení tohoto poplatku. Jednotlivé výše poplatků jsou uvedeny u každého turnusu.

- 5. 7. – 12. 7. [Jihočeský kraj, Strakonicko, obec Radomyšl](#)
- 5. 7. – 12. 7. [Zlínský kraj, Velké Karlovice, Jezerné](#)
- 19. 7. – 26. 7. [Olomoucký kraj, Králický Sněžník](#)
- 27. 7. – 2. 8. [Olomoucký kraj, CHKO Jeseníky, Keprník](#)
- 2. 8. – 9. 8. [Moravskoslezský kraj, CHKO Beskydy, hora Smrk](#)
- 9. 8. – 16. 8. [Zlínský kraj, Žitková](#)
- 23. 8. – 30. 8. [Zlínský kraj, Valašské Klobouky, Ščúrnic](#)
- 23. 8. – 31. 8. [Moravskoslezský kraj, Osoblažsko, Slezské Rudoltice](#)

Další termíny a lokality pro vás zajišťujeme a budou zde brzy uvedeny. Sledujte naše internetové (<http://hnutiduha.cz/akce/tydny-pro-les-divocinu>) a [Facebookové stránky](#). [S přihlašованиеm](#) příliš neotálejte, kapacita jednotlivých termínů je omezena.

V případě dotazů se neváhejte obrátit na koordinátorku Týdnů pro les a divočinu Pavlu Zábojníkovou: pavla.zabojnikova@hnutiduha.cz .

Zpravodaj **Ďáblík** pro své členy a přátele vydává:

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí

Naše adresa: Fráni Šrámka 35, 370 01 České Budějovice

Telefony: 384 971 930, 387 311 381 • **Fax:** 384 971 939

E-mail: calla@calla.cz • **Internet:** <http://www.calla.cz> • Calla je také na [Facebooku](#)

Naše konto: 3202800544 / 0600 GE Money Bank, pob. České Budějovice

IČO: 62536761

Uzávěrka dalšího čísla je do 10. července 2014. Články posílejte na edvard.sequens@calla.cz.

Databázi odběratelů spravuje Romana Panská. Nechcete-li dostávat tento zpravodaj, napište nám a my Vás okamžitě vyřadíme z adresáře. Chcete-li se přihlásit k jeho pravidelnému odběru, pište na calla@calla.cz.

Všechna starší čísla občasníku **Ďáblík** najdete na webových stránkách Cally.

Líbil se Vám Ďáblík? Pomozte nám s jeho šířením!

Pošlete ho svým přátelům s nabídkou na pravidelný odběr do e-mailové schránky.

Můžete nám také přispět na vydávání.

Použijte číslo účtu 3202800544 / 0600 a variabilní symbol: 111.

Děkujeme!